

గజవిహారము

ఉభయభాషాపరివీణ, అష్టావధాని,
వడ్డాది సీతారామాంజనేయకవి.

శ్రీనివాస
పరివరము కామేశ్వర

శ్రీ రామ.

గజవిహారము.

కృతికర్త.

ఉభయభాషాపరివరము, అష్టపదాని,
వడ్డాది సీతారామాంజనేయకవి.
(భాగింకోట, విశాఖపట్టణము జిల్లా)

పరిష్కర్తలు:

బ్రహ్మశ్రీ

పండిత పురాణం సూర్యనారాయణ తీర్థులవారు.

ప్రథమ ముద్రణము 560 ప్రతులు.

శ్రీ ఆనంద తీర్థ ముద్రాక్షరశాల,

రామచంద్రపురము

1937

సర్వస్వామ్యములు } ఈశ్వరశ్రావణి. { మూల్యము,
కృతికర్తవి. } 0—2—0

శ్రీరస్తు.

శ్రీ సమకామేశ్వర్యై.

అభినందనము.

~*~*~

శ్రీ

రామగజవిహారముఁ | బేరిప్తముతోడ నాంధ్రవిద్యారణ్య
దారభువి నెఱపె నెంతయుఁ | బేరిమిఁ దోట పెదవీరవంకన

మ. మనమం దీయెడ నెంచకుండఁ గలనా? మాన్యస్వభావున్, గుమి
తుని, నడ్డారిసదస్వయాంబురుహమిత్రున్, మా జగన్నాథరా
జును, శ్రీమత్కవితాకళామృతరసజ్ఞున్, నాన మావీరవెం
కనకున్ నేస్తముఁ గూర్చి నెల్లలము వేడ్కున్ గన్న పుణ్యాత్మకున్.

మ. తగుఁగాదే? హలసంపదం బొదలు సీతారామచారిత్రి మి
మ్మగఁ దెల్లఁ గలమందు భద్ర మొదవన్ ముద్రించుటల్ మానఖం
దగు వెంకన్నకు, నీర సాణి; కుపనానాగ్ధమ్మ సాగ్ధమ్మగా
నెగడన్, స్వీయసంబు భవ్య మగుమన్ నిత్యమ్మ భాసిల్లఁగన్.

క. వీరసాహస్యమణియును, | వీరాస్వామియును వీర వెంకన్నను గొ
ల్లగాపుఁ గొడుకుగాఁగని | కీర్తిఁ గోనిఁచెల్లె నూనుఁ గృతఁ బ్రకటింపన్

కా. రామున్, శ్యామలమూర్తి నెప్పు డెన నారాధించుచున్ సత్కవి
స్తోమంబున్ బుధలోకముం గనుచు దాసోఽహ మృ తంచున్ దదీ
యామోదమ్మును జూఱుకొంచు మను భవ్యాశ్వున్ సదా ప్రోవుమా
మమిత్రున్ పెదవీరవంకనఁ గృతన్ మాతల్లి కామేశ్వరీ!

క. కేసరికిశోరశీల న | భాసుఁ గతి నచ్చుఁగూర్పుఁ బ్రబలిన నా సం
తోసపె నామిత్రతీర్థ | శ్రీసంపద్వృద్ధిఁ దలరఁ జేయుత మెపుడున్!

రామచంద్రపురము |

ఈశ్వరకావణి.

ఇట్లు మిమ్ముఁడు,

వడ్డది సీతారామాంజనేయకవి.

శ్రీకృష్ణ.

ఓం నమః కామేశ్వరాయై.

శ్రీరామ

గ జ వి హా ర ము.

వనసాతాప్తశుభాన్వయాభరణ! సద్భక్తప్రజ్ఞోత్తరాణా!
పనదశ్శామలకోమలాంగ! నిజకోపహ్నాలికాదగ్ధదు
ర్గమిణీ నీక! పనాకిపద్మజసురేంద్రప్రపంచస్వామృతా
దనసంభావితద్యుసచ్చరిత! సీతారామచంద్రప్రభూ!

1

మ. నీరి శిష్టానంతర్వరత్వమున ముక్తా శ్రిశ్శామలాదేవీ నీ
భగవతాలింపంగల బంప కష్టముగ నత్నద్వీపమం దుండి మా
నరణాకంబును బోలినవచ్చిన సుహృదందైకకష్టానముం
దూరివ్యాకృతి వీను నికా పలంకు సీతారామచంద్రప్రభూ!

2

మ. పలుపేసమ్ములు లీలల బూని, సకలబ్రహ్మాండముల్ రాజసం
దెలయన్ నిచ్చును వైంద్రజాలిమండలై, యెంతేని యూడించి, విం
తల నవ్వారిగఁ జూపి, దేవినఁ గడున్ నవ్వించి, తత్కృష్ణ
త్వలతన భాసిలునిన్ను నెన్నెడను సీతారామచంద్రప్రభూ!

3

మ. అనంతరమ్ములు నీవు గొల్లంగనె, యాయా దివ్యవస్తాత్మకం
బదవిన్ దోడనె చోడించి, దుష్టహానివ్యాపారమున్, శిష్టమా
నవసంగక్షణదీక్షయున్, దగుగణన్ సంధించి బోకాళి కు
త్సవమున్ గూర్చు నిరర్థకప్రతిభ సీతారామచంద్రప్రభూ!

4

మ. పులుఁగుందోయి నొకండు బోయఁ డడఁపన్, బొంగారుకన్నీటివాఁ
కలలో బ్రొంగుచు, బుట్టపుట్టు నెడ శోకం బొంద శ్లోకంబయై
లలితోదారభవత్కథాకథనలీలన్ మించె; దత్పాత ము
త్సలికన్ నింది తరింపఁజేయు మును సీతారామచంద్రప్రభూ!

గ జ వి షా ర ము.

మ. నను నాత్మల్యముతోడఁ జూచెడు పురాణం-సూర్యనారాయణా
 ర్యుని, మత్తీర్థుని, జ్ఞానతీర్థుని, గవితోన్వదీర్ణ సామ్రాజ్యకా
 సను, దేవీసతతాధివాసవిమలస్వాంతాంబుజాన్ నాయెడం
 దను నేవించెద భద్రసిద్ధికయి సీతారామచంద్రప్రభూ! 6

మ. లలితాకాగత నొప్పు నీదుమనోమోల్లాసంబు నీక్షింపఁగాఁ
 గల సామర్థ్యము నా కొసంగినగురుక, గారుణ్యసంపన్నునిక
 చలఁతున్ గప్పలవాటుపంశజు, జగన్నాథాహ్వయుక బుత్తన
 త్వలతక నన్ను నజస్రముక మనుప సీతారామచంద్రప్రభూ! 7

మ. కవితోద్వన్మహితాశ్వమేధమఖదీక్షుక బ్రహ్మతత్త్వమ్ము భా
 గవతోత్తంసుల కీచ్చి, భారతమహాఖ్యాతిక జెలంగించుచుక
 త్రావణానందము మా కొసంగుసుమనశ్చక్రీశులక గొల్తు స
 ద్భవులక, దిర్ఘజీవేంకటేశ్వరుల సీతారామచంద్రప్రభూ! 8

మ. ప. సు. రాయాంచితనామధేయు, శుభతత్త్వక్రీసముద్యత్కళా
 ప్రిసితుక, సూక్తిసుధానిధిన్, సకలఃపద్యల్లోకచాడామణిన్
 పసుకావ్యప్రసవార్చితాంధ్రవసుధాప్రారంభు, మద్వంశగం
 ధనమీరుక, గవిశేఖరుక చెలుగు సీతారామచంద్రప్రభూ! 9

మ. ఘను, పడ్డాదినదస్వయాంబునిధిర కాచంద్రుఁ, బద్మాఖ్యమా
 నినికిక రామయమంత్రీకిన్ దనయునిక, విద్వాంసుడౌ తిమ్మరా
 జానకిన్ శిష్యవతంసు, మజ్జనకు, పిఞ్జాక, విజ్ఞసన్మాన్యు, జ్ఞా
 తనయుక గొల్పెద భీమశంకరుని సీతారామచంద్రప్రభూ! 10

మ. అతిమాత్రంగులుగ ముక గవీశ్వరులు నీ కర్పింపరే? తారహా
 రతతుల్, భాసురభూషణోత్కరము; నారా! త్వత్ప్రభుతోన్మత
 స్థితి కెలలేనిఁ దదంగముల్ పలయుఁగాదే? కాన నీశుంభదా
 తతమత్తేభిములక గృహింపు మిఁక సీతారామచంద్రప్రభూ! 11

మ. వివిధశ్రీ రవి యున్న బూర్ణతను బ్రాహ్మింపంగలేఁ డెన్నఁగా
వననీశుం డటుగాన నిచ్చితి “గజాంతైశ్వర్య” మన్నాట నా
తృ విలోకించి గురూధతత్పగత నిమృతైభముల; త్వన్మహా
త్వనిధి మించుము సార్వభౌముఁడుగ సీతారామచంద్రప్రభు! 12

మ. మును లే మిచ్చిరి నీకుఁ? బత్రిమొ ఫలంబో తోయమో కాక; నేఁ
డనుమాపంబుగ నిచ్చినాఁడ భవదధ్యక్షత్వసంపదకం
బని మత్తీర్థకృపాబలాప్తకవితోద్యద్రాజ్యతోభా సహ
ద్భవ మత్తేభశతంబుఁ గైకొనుము సీతారామచంద్రప్రభు! 13

మ. జలదశ్యామల దేహుఁ, బుష్కరమనోజ్ఞశ్రీకరోత్సాహునిఁ,
విలసద్దాసరమాణలాసిఁ, ద్విజగద్విఖ్యాతసత్త్వోదయున్,
సలతున్ నిన్ రఘుసుంజరున్ సతము భద్రస్ఫూర్తి నస్మన్మన
స్సలి సంచార మొనర్చి యుల్లల సీతారామచంద్రప్రభు! 14

మ. అనురాగంబు ఘనంబు నీ కెపుడు వేదంపూబునున్ నకృబా
ధను నిర్ములము చేసి పోచితివికాదా మున్నె? భక్తాభితో
ననుబంధం బది నీకు రూఢ; మిఁక నాయం దాదయక నించి, నన్
దనియన్ శేయుము నామకాన్క గొని సీతారామచంద్రప్రభు! 15

మ. మును గోనావరిచెంగటం దిగుగుచో భూజాతయున్ నీవు మీ
ఱినవేడ్కక గరిణీక రేఖపులఁ బేర్చిం బెంచి, లాలించి, పెం
డ్లి నొగిం జేసి వినోధ మందిరి; తల్లీలాప్తి మద్దత నూ
తనమత్తేభశతమ్ము దాఁ గొలుపు సీతారామచంద్రప్రభు! 16

మ. భవభూతిక గవి పోతనక మనుపవే? భవ్యానుకంపానుధా
సవనోద్ధర్ష ముపేర్చి, నీ కిరువు రత్నాహుతి మత్తేభవ
ర్ణవిలాసోద్ధతిఁ గూర్చినందులకె; నే నంతారి నెక్కించి యు
త్సవముం జేయుదు; నెట్లు నక మనుతో? సీతారామచంద్రప్రభు! 17

మ. శ్రమలం బొందినపిమ్మటంగద కరిక రక్షించినా నందునో,
నిమిసంబైన విలంబ మోగ్న నిరక; నానే నీ నుపేక్షించుటో?
సమయం బయ్యె, గజావలోకనమె తన్నం బన్న నీ కెచ్చు టు
త్తమమేకాదె? తమిక్ ననుక్ మనుపు నీతారామచంద్రప్రభూ! 18

మ. “సమదన్మూర్తితారాచమరస్సంగప్రమోదందె కా
క మహిన్ సత్కృత కబ్బునొక్కొ కమలాకాంతాకటాక్షంబు?
ట్లమరన్ భద్రగజంబు లిచ్చ నితర” డం చాశ్చర్యమా? మాప్రభు
త్వమునన్ లో కెది? శ్రీ వినాగ నిరక నీతారామచంద్రప్రభూ! 19

మ. సితదంతావళిధాటి నాగుట కిహో! స్వేచ్ఛాప్రకాశండు, న
వృత్తిమానుం డొకగుండు కావలయుఁ ద్రప్తధన్ వివేకించి యుం
కితిముం దిసతి వీని నీ కిపుడు, తత్త్రాదావిలాసమ్ము లా
ప్రతమై గన్గొనుచున్ విరాజిలుము నీతారామచంద్రప్రభూ! 20

మ. గురుధరాంకుః సంప్రయోగమున నీకున్ లొంగి పక్షింప న
త్వగతన్ నిర్భగభక్తి శృంఖలమ జిద్యంతప్రభావాస్త్రైః స్వ
చ్చుణానామనన్ మదాత్మగజమున్ సంగించి బంధించి రెం
త్తతినైన్ జలియింప నీయమము నీతారామచంద్రప్రభూ! 21

మ. అనివార్యత్వగ నెల్లెడన్ బఱచి యత్యాయాసముం బొందు నా
మన మక్ హాస్తిని భక్తిరజ్జుపటిమక్ బంధించుచుక్ నేర్పగాఁ
బునరావృత్తి విహీనసుస్థిరపదంబుం జేర్పవే త్వద్విభు
త్వనిరూఢాన్మనీ సార్థమై పరగ నీతారామచంద్రప్రభూ! 22

మ. తరణిందుల్ జయఘంటలై యిరుగడక దళిందఁ, గాలాభ్రముక్
బురుడింపం దగు గంధసింధుగముపైఁ బొల్పొంది, పూటిక్కచాల్
తఱచై యోదల నొప్ప, తీవిమెయి, సీతక్ బాపనిం గూడి, త్వ
త్సగమాత్మమృత్యు నింపవే జగతి! నీతారామచంద్రప్రభూ! 23

మ. విను నేడందుట, నీమహామహిమముల్ నిశ్చయ్య వర్ణించు, టె
స్వనితో నాకుజుట్టిదన్యునకు సేంపొప్పించునేకాని వ్య
ర్థన కెట్లుబును? బ్రహ్మ, శాసనము సంహాధింప కీఁగల్గినం
తనె యా నారదు లేదు రెల్లరును నీతారామచంద్రప్రభూ!

24

మ. శ్వపచుం డైవను మోక్షముం బడసె నావార్తీకి నీనావముం
జపముం జేసియె, యంతెకాక కవితాసామ్రాజ్యపట్టాభిషే
కపునద్రోవ మందె నాదికృతి కాఁగా నీకథల్ వ్రాసి; మో
దపదాన్నత్యనియంత వీవుకద నీతారామచంద్రప్రభూ!

25

మ. కవు లన్నెన్ విహంగము లన్నియమునం గార్యముంబూని ప్రా
తువు నీ వెచ్చడు వామలూరుభవుమాధుర్యంపు “రామ్ రామ్” జేచు
రవ మాలించి పృహృష్టతం గవిషికప్రఖ్యాతిఁ బొందించి త
ద్భవము న్నాగ్ధకముం బొనర్చితివి నీతారామచంద్రప్రభూ!

26

మ. ఎద వార్తీకి మహాకవిఁ దలపఁగానే గొట్టునన్ గోచరిం
చెద రాభాస్కరపాపరాజుకుకవిశ్రేష్ఠుల్ స్వబాలీయనం
పద సొంపొందెడు నీదుదివ్యచరిత న్నానొప్పఁ జేపట్టి; త
త్పదమాహాత్మ్య మనన్యసాధ్య మగు నీతారామచంద్రప్రభూ!

28

మ. పరులున్, వానరులున్, విహంగములు, నానాజాతులున్ బాడు నీ
వర“చారిత్రము, నెక్వ రెన్నిగతులన్ వర్ణించినన్ గ్రాలదే!”
సరసాలాసపటుత్వ ముంకుటం నీసంకీర్తనాచే మహ
త్తరభాగ్యం, ఓటు కానచో వృథయె నీతారామచంద్రప్రభూ!

28

మ. ముసుమున్ దిక్పనమంత్రి నీదుచరితమున్ వ్రాయుటన్ గాదె పా
వనమా లేఖనితోడ నొప్పె విరచింపన్ బంచమాహ్నయ మెం
దెన లేనట్టి మనోహరాంధ్రకవితాపాలాసమారూఢిఁ ద్వ
ద్భవకాయాజ్ఞము భక్తహృద్భవము నీతారామచంద్రప్రభూ!

29

X జ వీ హా ర ము.

మ. 'ఎకతారిన్' గొనె త్యాగరాజకవి నిన్నే యాధ్యోతప్రబం
 ధకలాపంబుఁ బాడె, గింగురుమరుకొ దన్నాదలేకమ్మ నేఁ
 టికి మావీనుల! గాఢమై నిలిచె మాడెంగాన నీదివ్యత
 త్త్వకళాపాదక మైన తత్ప్రతిమ నీతారామచంద్రప్రభూ! 30

మ. తులసీదాసునభంగవాక్కుధులలోఁ దూఁగాడు నీలీల యు
 జ్జ్వనానాధిధాన్యనాటకలసత్సారస్వతశ్శూర్తి ని
 చ్చలు దీక్షించియుఁ జాలు నకొ తలఁపు నించంబోప దెవ్వారికికొ;
 డలఁపకొ, బల్కుఁగ, నెంచ శక్య మొకొ? నీతారామచంద్రప్రభూ! 31

మ. కమలుత్రీమణి, మొల్ల మొల్ల మగునేపకొ మొల్ల నెత్తావివె
 ల్లనలోడకొ శబరీసమర్పితఫలాకుల్ చిందుకొందేనె లు
 ద్దవిజితొ మిశ్రముచేసి నింపె జగతీన్ ద్విత్రావిభవశ్శూర్తిఁ; ద
 ద్భవమే పార్థక, మొల్ల దైహికము నీతారామచంద్రప్రభూ! 32

మ. ఘనభక్తుం దని రామగాసు, ననఘున్, గంచెర్ల-గోపన్న నీ
 పనుకంపకొ గని బంధముత్తునిగఁ జేయన్ దీక్షఁ గొన్నట్లై దీ
 నుని నన్ సుస్మృతిబంధనామలత నెందుం బొందనీకుండ బో
 ధనముం గూర్చి తరింపఁజేయఁగదె నీతారామచంద్రప్రభూ! 33

మ. పరమార్థమ్ము గణింప నిర్గుణపరబ్రహ్మంబ వీ మయ్య; ని
 గ్ధరచైతన్యము నీనుఁ గల్గెఁ బ్రకృతికొ, భామామణిన్, జానకీ
 తరుణిం గూడఁగ; హర్షదం బగుఁగదా దాంపత్య! మ ట్లాట నే
 తరుణీయుక్తిగఁ గొల్పుచుంటి నిను నీతారామచంద్రప్రభూ! 34

మ. శదునాతేంద్రకై తత్త్వబోధమున జీవన్ముక్తిఁ గైకొంటి వీ;
 నది శ్రీకీర్థవనప్రసాదమ, నసిద్ధర్థి పృథావమ్ము యాఁ
 గద! సంసార వసార మన్ మతి గుసాంగత్యమ్మునన్ గాక పొం
 డఁ దగులె నె మ టొక్క చందమున? నీతారామచంద్రప్రభూ! 35

మ. అశిశక్తి నిహిం గొల్చి మున్నహహ! త్యాక్ సాహసంబుల్ శత
స్థితియు నోత్పత్తపడంబు నొండగ, నరుల్ తెల్పొందియుం గ్రొప్పి మూ
ర్ఖతమై నీశుభనామముం దనివి. తీరి న్నార నోరార ను
ద్యుతభక్తిం దగఁ బల్కబో రకట! నీతారామచంద్రప్రభూ! 36

మ. వెడలం, డుండఁడు, భేదముం గొనఁ, డభిప్సించండు, వీడండు, చే
యఁ డెదేనిం, బరిణామ మొండఁ, దచలుం, డానంపరూపుండు, రా
ముండు మాధువృతుం డౌట నల్లై తనరుంబో యంచు, నీలీల, సం
ఢడితోఁ జూటఁ ద్వదీయతత్త్వమును నీతారామచంద్రప్రభూ! 37

మ. తను వన్పంజరమందుఁ జిక్కుకొని తీర్థస్థాప్యతత్త్వప్రబో
ధన మన్వత్ఫలసిద్ధి నొంది యెటొ యాత్మభ్యుత్తేకిరంబు నీ
ఘననామస్మరణంబుఁ జేసెడు నిదే! గారానఁ దిప్పించనే
తనియ న్నినునుముద్దుఁజక్కెరలు నీతారామచంద్రప్రభూ! 38

మ. అరివిధ్యంసక, మాగమార్చితము, బ్రహ్మశ్రేయజప్యంబు, దు
ర్భరదానిద్యుమగఃభిషాతము, శరీరత్యాగకాలమ్మనక
స్మరణీయం, బగదంకరంబు, ఘనసంసారాటవీధాప మె
త్తతి నీనామము; సంస్మరింతు నిక నీతారామచంద్రప్రభూ! 39

మ. వెలికికొ బర్విడు లోనిసాపములు తెల్వీకొ 'రా'యనంగానె, 'మా'
తలుపుంబోరెఁ బ్రవేశ మాయక ఁడికొ దప్పయ్యతో వాని న
వ్వల సడ్డం; బమనాల్లలోకములుఁ గైపల్కమ్ము నొండంగఁ జి
త్తుల నిక్కమ్ముగ నెద్దియే తలంప నీతారామచంద్రప్రభూ! 40

మ. జననీగర్భగతుండనై వనరుచో సంతత ముకొ జేసి త
న్నిన నీకారుణికత్వ మెం దటగెనో నేఁడేమొ నామొను నీ
ర్ష్యువు సాధింపఁ గడంగి తీ పకట! కానల్యాసతీర్థస్థముం
దనియం గోరిననీకు మేరె యిది! నీతాం మచంద్రప్రభూ! 41

మ. ఇనపంశం బనునాలవాలమున నీ వింపొంద జన్మించి, యా
జనకాధీశమూరికాలతమ నిచ్చల్ పాపుగా నుండి, నీ
యనుజుల్ కాఖిలుగాఁగ నొప్ప, నసుకోద్యద్గీర్ణ మారంగఁ కం
తను మ మ్ముంతు సురదుగ్రిమంబ వయి నీతారామచంద్రప్రభూ! 42

మ. ధరణీజామృదుసుందరాంగవిలసద్బాహుద్వయాకాఖిలుం,
బరవిజ్ఞానసుమ్రజంబును, మహానందామృతాంచత్ఫల
త్కరమున్ రాజిలఁ గల్పచృక్ష మగునిన్ గల్యాణదాయిన్ నిరం
తరమున్ నెమ్మదిఁ గొల్పుచుండెదను నీతారామచంద్రప్రభూ! 43

మ. పరకల్యాణమహామహంబును, లసత్పట్టాభిషేకంబు, భా
సురవాసంతమహోత్సవంబు ధరలో శోభిల్లఁగా నీకుఁ ద్వ
ద్వరనామాంకితు నిట్టు లుండినా జెనన్ వ్యత్యాస మీక్షించి పే
దటికం బేటికిఁ దాప వింకయిన? నీతారామచంద్రప్రభూ! 44

మ. గురునాక్యప్రతిపాదనప్రసీధి, సత్కీదండపాండిత్య, ము
ద్ధరకాంతంబు, సుశీలరక్తి, స్వంతిహాసుభోగంబు, స
త్కరుణాపాంగవిలోకనవ్రతము బోధంజేయు నంచు నిరం
తరము న్నిచరితము నెన్నెదను నీతారామచంద్రప్రభూ! 45

మ. దురహంకారము, దుఃఖముకొ, మరితముకొ దూకృతం బయ్యె, నా
దురదృష్ట బురలెకొ, దురుష్ట లెడలెకొ, దోషంబు లీఁగెన్ భవ
చ్చరితంబు నృననం బొనర్పఁగ మహాశృక్రియల్ పెక్కు స
త్వరతం జొప్పడు నీమహత్త్వమున నీతారామచంద్రప్రభూ! 46

మ. ఘనతత్త్వాకృతి వయ్యు నీచరిత ముత్కీంతన్ జనుల్ దప్పణం
బునుబోలెం గొన విశ్వనాటకము సమ్మాహత్యకప్రక్రియం
బొనరం జూపివయ్యు; నీదగుభవంబు, బెండ్లియుకొ, కంశప
ర్థనరాజ్యక్రియ లెల్ల వింత లగు నీతారామచంద్రప్రభూ! 47

మ. గురుధిక్కారముఁ జేయునారిని నివేకుల్ గా నొనర్పంగ మున్
 తరసంధాన మొనర్చి తాటకను విశ్వామిత్రుని నాజ్ఞాన్ ద్వారన్
 బొడిగొన్నాడవు కారిత యన్ను శతయంబుం నొంద కానా హృదం
 తరమందుం బిననాటనే యవుగ! నీతారామచంద్రప్రభూ! 48

మ. కృతువుం గానా? ధర్మకర్మరతి ముఖ్యం బంచుఁ జాటంగఁద
 త్పృతిపక్షాసురపంక్తిఁ గూలిచి, నిరాతంకంబుఁ గావించి, సా
 ధుతతిస్తోత్రము లంది మించుచు నహో! దుర్మాగ్గనిస్కూలనో
 ద్యుతపీఠాసమభారభాగ్జ్ఞాని నీతారామచంద్రప్రభూ! 49

మ. కలుకా తాయయె నీదుపద్రీజము సోఁకకొనుంపరీతమై
 వలె న్నాయురె! నేడు మానిలయముం బట్టాభిరామోన్నతి
 న్గణింపం దొరఁకొన్న నీనియతిఁ బల్కన్ద్రె? పుత్రుణ్ణన
 త్పరిపాకం బిదిగాక నిక్కముగ నీతారామచంద్రప్రభూ! 50

మ. శివచూడామణియై, పవిత్రుఁ డయి, నాసింగన్న చంద్రుం డహో!
 భవదాఖ్యాకలన న్విరాజిలెడు నన్వర్ధాభిధానంబుతో;
 నపునాఁ ద్వత్కరుణానుధారణారీఁ దోఁగాడంగ గంధాయియున్
 భవతా బేత్తయై యెసంగఁగడ! నీతారామచంద్రప్రభూ! 51

మ. జనకుం డుంకుడనెట్టుశంకరహహానాపంబు ము న్వంచి, మీ
 జనకుండు, స్థననుల్, వసిష్ఠుండును, విశ్వామిత్రుండుం డక్క న
 న్మనులు, న్నాభప్రసాదం జెలంగఁగ తాత్పర్యంబుబింబానన్, నీ
 తను జేఁబట్టితి వా! నీమహిమ! నీతారామచంద్రప్రభూ! 52

మ. దురహంకారము చెల్ల దన్నియెడలకొర్రుంగుం దుదికొ, భాగ్యవుం
 దురకోశంబున ని ప్పెదిర్చియును బోత్తోడోకము న్నాని తా
 నరుగండొక్కొ స్వపంచుకుం డగుచుఁ; గృత్యాకృత్యముల్ నేరము
 న్నగ మీ మోసము దాట నెవ్వరికి? నీతారామచంద్రప్రభూ! 53

మ. పరమం జ్ఞానము స్వార్థము న్విడిచి విశ్వేశ్వరముం గోరు; టి
పురమోక్షేశమె యవ్వనియ్యఁడు భవత్పాదీక స్వరాజ్యాభిషే
కరతిం గట్టినకలకణంబున మహోద్ధాఘంబుగాఁ దోచు; ని
ద్దరణి న్నియవతార మిందులక నీతారామచంద్రప్రభూ!

54

మ. శతవృత్తిన్ నృపనామధారులు ప్రజాస్వాతంత్ర్యము న్మావఁగా
హతముం బూనిరి; సామ్యవాది పగునీ వాదోప్రయము త్యాపి, చి
న్మతముల్ నిల్పి, ప్రజాప్రభుత్వవిజయాన్నాయాంచితోడ్పొంధ స
త్పతనానందము నింపు మెల్లెడల నీతారామచంద్రప్రభూ!

55

మ. అకలంకం బగుసోదరత్వ మది మీయందే నిరూఢమ్ము, కా
నకు ని న్నంపినయా మెనందమున కానందమ్ము సంధిల్లఁ బా
దుక లీ విచ్చితి, వాతఁడుం గొలిచె నీతోనే జగం బంచు, నొం
దక భోగమ్ములు భక్తవర్యుఁ డయి నీతారామచంద్రప్రభూ!

56

మ. అడవుల్, కొండలు మెట్టి నీచరణిద్వ్యాంభోజముల్ నైచె రా
యిడి, కత్తాపులకంటె నాహ్లాదియె తా నిక్కట్లు నేఁ డెవ్విధిన్
బడుచున్నన్ మృదు వొర! యప్పడవత్తనక సాటి గావండునే?
తడ వేలా? యిటు నింకఁ గా ల్పిలుపు నీతారామచంద్రప్రభూ!

57

మ. వనవాసుంబున కేఁగునప్పుడు భరవ్యాజుండు కండంబులే
తన నీ కిచ్చె, నమోద్భృత నృరలునో దిశ్యంబుగా విందులన్
దనిపెక; నీ వపు డిప్పు డొక్కఁడ వఽస్థిరమాత్రమే భిన్న; మి
త్తను వెత్తం గలఁ డట్టిభేదములే నీతారామచంద్రప్రభూ!

58

మ. తనకర్మమ్ము భుజింపకుంక నెవరుం దప్పించుకొలేరు నీ
ఘనచారిత్త్రమె సాక్షి దీని కయినక గాసిం బడంజాల కి
ట్లునులాపించెద నిన్నుఁ బొందినను నా కాకర్మసూత్రంబా? దం
దన యి ట్లేటికి? బోధిం రాఁగదక నీతారామచంద్రప్రభూ!

59

మ. ప్రజ నారాధనసేయు టన్న విగులక రంజిల్లు నాబుద్ధి, నన్
 ఋజమాగ్ధంబునఁ ద్రిప్ప నెంచినను చేర్చిం గూర్పు భోగంబులక;
 స్నజనక్రేమయె నీహహస్సనము; తత్సద్ధర్మముక నిల్వఁగాఁ
 ద్యజియింపక దొరఁకొంటి వన్నయును సీతారామచంద్రప్రభూ! 80

మ. ప్రియతోద్యోగమునక దనూసనమనఃప్రాణంబు లర్పించి త
 త్ప్రణవాకారు నినున్ భజింప నఱచేత న్ముక్తి చేకూరు; రా
 మణినిన్ దాఁకి జటాయు వాక్షితిజఁ గావక నీకునై పూని త్వ
 గ్గజుతిం బొంది తరింపలేదె మును? సీతారామచంద్రప్రభూ! 81

మ. భ్రమ మున్ హేమమృగంబు నిన్బలె ననుక బల్బాచులం దెట్టెడుక
 శ్రమ లిం కేను సహింపలేను విమలజ్ఞానేషువుక నాకు వే
 గముగా నిచ్చిన దానిఁ ద్రొంచి కడు వేడ్కం బొందుచున్ నిన్ను డెం
 దమనం గొల్పఁగ నోపుదుం బిదప సీతారామచంద్రప్రభూ! 82

మ. సతము నోహవనంబునం దిరుగు, చాకాకాఖల స్నాఁక, చు
 ధతిమై జవ్వని గబ్బిగుబ్బకవపై దాట నివ్వజ్మంభించు నా
 మతి యన్తోఁదిని నీదువాహనముగక బన్నించి మన్నింపు మున్
 దతలాంగూలిబలమ్ము నేలవొకా? సీతారామచంద్రప్రభూ! 83

మ. సరదాల్లె నినుఁ గొల్తు రం చును వాత్సల్యంబున న్మాదు పే
 దఱికంబుం బెడఁబాపి, భాగ్యమును బొందంజేయు మోయయ్య! నీ
 సరివాఁ డౌటకెకాదె కోఁటికి భవిష్యద్భ్రష్టచట్టంబు న
 త్వరతం గూర్చంగనుంటి వర్మిని సీతారామచంద్రప్రభూ! 84

మ. హనుమంతు న్నరె నీపదాబ్జయుగలి స్తన్నంబులం బూసుచుం,
 గనుదోయిం దమి నద్దుక్కించు, మఱి వత్సస్సీమ నానించి, త
 ద్ధనసౌరభ్యముఁ గోరి, నాకిరము మీఁదం దాల్చి హర్షంబుతోఁ
 దనర న్నా కొనగూడు టింకెపుడో? సీతారామచంద్రప్రభూ! 85

మ. అనుసంధించితి వక్కునందు భవదీయశ్రీభుజవ్వంద్వ మ
త్యనురాగమునఁ జాఁపి, జ్ఞానమును, సౌఖ్యంబుఁ బ్రసాదించితిం
గొనుమంచుం బహమాననూనని బళా! కొండెటకు న్మన్ని-యా
తని జన్మం బది యీసుఁ గొల్పఁగోకొ? సీతారామచంద్రప్రభూ! 66

మ. హనుమద్భక్తుని భూమిజారమణి మాయానన్నిధిం జేర్చి చెం
తను దత్తాత్రేయఁడ నీవు సాక్షి వగుమం గన్గొంచు నద్వైతబో
ధన మాయంబిక్రచేత నాతనికి మోడం బొప్పుఁ జేయించి యా
తని ధన్యాత్మునిఁ జేసి తీవు మును సీతారామచంద్రప్రభూ! 67

మ. రిపు లొందించుచు నున్న బాధ లెక నైకింపంగలే, నీవు ము
న్విసినావాసమునందు నొంకనమహాపిత, నన్వలె స్మించి య
త్యపహాస్యములపా లానర్చుమ మనీయందైన జన్మంబు; మ
త్తైన నీనత్కృప లెక యెట్లుగలు? సీతారామచంద్రప్రభూ! 68

మ. తనుసౌధం బగు లాగ్గు రిందియగునద్యారప్రదేశాల పెం
టను వేవేగమ సొచ్చి జ్ఞాన మమరత్నజ్యోతి మాయావటం
బున నాచాపన చేసి; రాత్తుకు నవహో! మోసం బిఁ కెట్లోమెదో?
ధనురాచార్యుని నిన్నుఁ జేరినని సీతారామచంద్రప్రభూ! 69

మ. “ఫలముల్ గొమ్మివె యాగభోక్త వగునోస్వామీ! భవత్స్మృతిగాఁ
బలుపాటుల్ పడి తెన్ని యిచ్చితఁ, దరింపం గంటి దత్త్వంబునం
గలయంగా నెలవా?” యటన్న శబరిం గైవల్య మొందించవే!
తలఁతు న్నా కొనగూర్పు మాసుఖము సీతారామచంద్రప్రభూ! 70

మ. అల సుగ్రీవున, కవ్వభీషణున కారా! రాజ్యముం గట్టి తీ
వెలమి న్మత్తునధుం బొనర్చుటకు నెంతే ముందుగా; నీకు ని
ర్మలధర్మంబున నెంత పట్టుండల! నీమాహాత్మ్య మే మందు! భూ
తలమం దిట్టిది యెన్నఁడే గలచె? సీతారామచంద్రప్రభూ! 71

మ. ఉడుతం బోలిన యల్పజీవి నగు నాయున్వోగ మీక్షించి, ము
న్నడరక దానిమెయిన్ సువర్ణముగఁ జేయఁ జాలిఁగొన్నట్లే యి
య్యెడ నాయజ్ఞమునందు నాభవము నెంతేనికొ సువర్ణస్ఫుర
త్తడిదుద్దీప్తిఁ జెలంగఁ జేయఁగదె నీతారామచంద్రప్రభుః! 72

మ. శిలన్నీటను దేల్చె, గోతులకు నుష్ణీపంబులం గూర్చు, ది
వ్యులసంబోధముఁ జెట్టలం దుడుతలం గావిర్భవించె నీ
యలఘుపాస్రీధశక్తి, యట్టి దిశ నాపాస్రీభము న్నాచ్చి చి
త్కలితానంద మెలర్పఁజేయదొకొ? నీతారామచంద్రప్రభుః! 73

మ. కడలి న్నికడకంటిచూడ్కికొన కుగ్రస్ఫూర్తిఁ రావించి, మృ
క్కడిమా రావణుఁ దురించి భూమితనయం గైకొంటి; పడ్డంకి యె
క్కడ నీదీక్ష కహో! మహాత్ముప్రసాదాగా సర్వసిద్ధంబు, లా
తఁడె స్వాంతత్యోపరాయణుండుగద! నీతారామచంద్రప్రభుః! 74

మ. కృప నీ కెప్పుడు పచ్చునో యని నిరీక్షింతు న్నదా, నీవు మున్
రపుసోదర్యని నవ్యభీషణునిఁ గూర్చి బోచుటకొ; నన్ను నిం
కిపుడేనిం గృపఁ జూడ వేమిటికొ యిస్సీ! నిన్ను ప్రమోక్కంగ పా
స్తప్రటంబుల్ తెగఁగోయఁగావలదు నీతారామచంద్రప్రభుః! 75

మ. నెన రీ పూన కిరీషపేశల మొహో! నీమానసం బద్ధి మా
కనుకూలించునుగాక! శత్రువులపై నత్యాగ్రహం బీవు చెం
దిన వజ్రప్రతిమాన మార! యది మద్విద్వేషులం బొంది త
ద్ధునగర్వంబు నడంపుఁగాక యింక! నీతారామచంద్రప్రభుః! 76

మ. పటుసంకల్పబలంబె యున్న నొనరింప న్వచ్చు శిఖ్రింబ యెం
తటికార్యంబులనైన నిట్టై, తనయంత న్వచ్చు సాహాయ్య ము
ద్భటమై; సత్క్రియలోన నీకళలు స్పృహగూర్చి నుంట స్తహో
త్కటవిఖ్యాతికి మూల మా నదియె నీతారామచంద్రప్రభుః! 77

మ. ఫలితంబుల్ భవదర్శితంబు లగుచోఁ బ్రార్థనమృగ్గుతుల్
విలసిల్లున్ జయలక్ష్మీ నొంది మహిజావేణిం గలాపంబుగా
లలి సంధింపఁగ మత్ప్రియత్న సుమహాఽంబు న్నవమృచితీన్
దళుమల్ గుల్కెడు నీదుపాదముల సీతారామచంద్రప్రభూ! 78

మ. పృథివిన్ స్వోదరపోషణార్థినయి వారి స్వీరి నర్థింపఁగన్
వృధగాఁ గుమ్మరుమంట నీభజన నే నింతే నొనర్పం గటా!
ప్రథితప్రాక్రమమామకీనసుకృతప్రాగల్భ్య మీ జెంచి స
త్పరముం జేర్చవె కూర్చి న న్మనిచి సీతారామచంద్రప్రభూ! 79

మ. తనువే ముఖ్యము ధర్మసాధనకుఁ గాదా? కావునన్ దానిఁ జెం
చనె భాగ్యమృత నెల్ల నిమ్ము; లోలుత న్నారూఢ్యముం జెంది మీఁ
దను సాయుజ్యము నందెడ నిజముగాఁ దత్త్వార్థ మ్మై ననే
తనరారున్ శ్రుతికాసనం బిదియె సీతారామచంద్రప్రభూ! 80

మ. ఎఱుఁగ నేని హసాఖ్య మొందుటకు ని న్నేమేమి వాంఛించుటో
కొఱఁతల్ దీఱవు, బాధ తగ్గ, దొరులం గోరంగ నాస్తిత్వమే
పారయున్ చీ! వృధ యయ్యె నాబ్రతుకు; ననోషించ నే వ్రండఁ చే
దటికం బొందు టి దేటిపాపమొకొ? సీతారామచంద్రప్రభూ! 81

మ. మతి నిన్ ధ్యాన మొనర్ప, వాక్కులు నుతింపం, బాణు లర్పింప, మ
చ్చురియుగ్మంబు భవత్కథల్ వినఁగ, నత్తుల్ నిన్నుఁ జూడంగ ధ
న్యత నొందుంగద యింక నేమిటికి నన్యగ్రంథపారాయణో
ద్యతవిభ్రాంతి? తొలంగఁజేయు మది సీతారామచంద్రప్రభూ! 82

మ. నది వాద్దీన్, లత వృక్షము, న్నతి పతి స్వాపిందునట్టుల్ భవ
త్పదపంకజములందె నామదిని నిల్వంజేయమా నిన్నె వేఁ
డెద భక్తావనదీక్షితుండ చగుటన్ డెందమునన్; “వాంఛితా
ర్థః సాం సాని నిరంతర” మ్మునుచు సీతారామచంద్రప్రభూ! 83

మ. కఠినం బయ్యె దరిద్రజీవితము లోకం బందు నేఁ డక్కటా!
జరరాపూర్తికి భుక్తి, ధారణకు వస్త్రం దీపయిం గూర్చి ని
ర్లుతస్వాంతులె పారు వైవలయుటన్ రూపించి, దీపించి త్వ
ద్ధవదిత్వము నిల్పుకోఁలయు నీతారామచంద్రప్రభుఁ! 84

మ. పృథిగం బూనితి వాఁ! ధర్మమును సంరక్షింప; నేఁడేమొ త
త్పృథిభం జూపవు, మొట్టల న్విసపు, చేరందీయ వీదీసుల
న్వృత మేమైనది? దుష్టసంఘము న దుర్వారంబుగా రెచ్చె ను
ద్ధతిమై, నానిని ద్రుంప వేయితికి? నీతారామచంద్రప్రభుఁ! 85

మ. మరల న్నిల్పుఁగ రామరాజ్యమహిమ స్మాయాంధరత్నంబులం
బురికొల్పంగదె రామదండుగను సంపూర్ణాపపర్ణాప్తి కు
ద్ధరదీక్షం బనిసేయ; మున్నిటనె నీరోళ్ళక్తిమై రాక్షసో
త్కరముం గూల్చుటె? మన్వవే ఋషుల? నీతారామచంద్రప్రభుఁ! 86

మ. పరదాస్యాసవఘూర్ణితార్యజనతాస్వాతంత్ర్యతల్లోన్మహిన్
బరిరక్షించుకొన న్నమర్థతను నాపాదంపవే, నీవె మా
శర; ణిం కెట్లు లనుగ్రహించెదవా? మాసంపార్థగ్ధల్ విందు; నీ
దరికిం జేరినమమ్ము వీడకుమ నీతారామచంద్రప్రభుఁ! 87

మ. అధికారుల్ పరదాస్యమత్తు లయి మర్త్యకేరి నొప్పించి తా
మధికారుల్గ జరించుచుందు రిది సహ్యం బెట్లు లా? నీమహా
కథ యివ్వారి కెదేవిధంబుగ నెఱుంగంజేసి వారి న్భవ
త్పృథితారాధనదీక్షులం జలుపు నీతారామచంద్రప్రభుఁ! 88

మ. వ్యసనోగ్రాహివిషపరిమత్తతఁ బ్రజావ్రాతమ్ము మూర్ఖ స్మృనిం
గి సమాజ్ఞ నివడవాడి కొట్టుకొనెనున్ ఓపరింబ పోవ న్నమం
జస మా; మాంత్రికమాలి వీ, విటు లుపేక్షం జేసిన స్మృద సు
తప మే మున్నది నీకు? కెప్పుడె నీతారామచంద్రప్రభుఁ! 89

మ. ఇటు న న్నగ్నిపరీక్ష నేయటను నే నేపాటివాడ, న్నసిం
చుటను జాలను, నీవు నీసోయోడం జూపించువేమంటు
నెటులే నించక నాపయి న్నెఱపి నా కీజన్మమఖమ్ము నిం
తటితోనైనను బూర్తి నేయగదె నీతారామచంద్రప్రభూ! 90

మ. పరివార మ్మునుచుల్, గృహమ్ము తను వా, భాగ్యోపభోగమై ని
ర్భరపూజావిధి, సత్సమాధి యగు నిద్రాముద్ర, వాక్కుత్త స్తుత్తు,
తిరుగం బూనుటయే ప్రకక్షీణము, చింతింపంగ నీ వాత్మ వి
త్తతి నేడే జేయుపనుల్ త్వదర్చనమే నీతారామచంద్రప్రభూ! 91

మ. తట మంభోహృతుఁ, డద్వగుండు తరు, వుద్వద్వృష్టిభీతుండు ముం
దటిగేహం, బహుల్ గృహిన్, బ్రభుని దీవశ్రేణి, శీతాస్తలు
త్కటవహ్నిం, దివిరాకులుల్ నిలియ నొంద వ్తద్వ మెం తిట్టు నం
తటిమోడం బిడు మాతృ నిగ్గొలుకు నీతారామచంద్రప్రభూ! 92

మ. సరసీజాకరము స్మరాళము, రంఁ జక్రింబులు, నానకో
త్కర మబ్బంబు, శశి న్జకోరములు నాకాంక్షించు లీల స్మదం
తరముం జిత్పథమృగ్యకేవలసుఖానందప్రదం జైనత్వ
ద్వరపాదాబ్జయుగంబుఁ గోరజెని నీతారామచంద్రప్రభూ! 93

మ. వనజాతావుఁ డొకండె తా క్షీనినభోవ్యాప్తాంధకారం బడం
చునెడం, గోటివిభాకగోజ్జ్వలుడ వౌచుం దోచు నీకెంత న
న్ననయంబుం గిటికొన్ లేమం యెడపు టన్నా! నుపసన్నం కైతై
దననంజేయన నన్ను నిర్వ్రమును నీతారామచంద్రప్రభూ! 94

మ. పటుగాంభీర్య మగడ్త, ధైర్యము మహాస్రాకార, ముష్కద్గుణ
చ్చట పైన్యంబు, హృషీకముల్ గణలు, విజ్ఞానంబు సానుగ్రి, హృ
త్పుటదుర్గంబున; కందు నీవు సతితో భోగంబులం బొందు చు
త్కటహర్షంబును నాకుఁ గూర్చగదె నీతారామచంద్రప్రభూ! 95

మ. నీను ధ్యానించుచు, నీపదాజ్ఞయుగమున్ నిత్యంబు నేకంచుచున్
నినుఁ బ్రార్థించుచు, నీజెదిక్కునుచుఁ దండ్రీ! నమ్మి నీ
మృతమందున్: నను నీ యపారకరుణ నృన్నించుచున్ సౌఖ్య
ధనమున్ నామ ననుగ్రహింపఁగదె నీతారామచంద్రప్రభూ! 98

మ. తతసారూప్యము నీసమన్వనను, ద్విత్యామిష్యమున్ నీదు సంత
స్తుతి, సాలోక్యము నీదుభక్తతతితో సాంపాదునద్దోష్టి, నూ
జ్జితసాయుజ్యము నీదుధ్యానమునఁ దండ్రీ! పాండియుంటున్ గృత
గృత నే నందితి నిర్భయంబుననె నీతారామచంద్రప్రభూ! 97

మ. తరలోభాదిగుణాలిచే నొరులైత్రంబుల్ హరింపంగ మ
న్మృతీ యన్ తస్మరి యద్ధనాధిపతధావంబుల్ ప్రనేషించు గు
త్సితమార్గంబులఁ బట్టి పోయెడు; నెటుల్ శిక్షించువో దీనిఁ ద్వ
త్పరభక్త? సత్సభిమాని వీవుగద! నీతారామచంద్రప్రభూ! 98

మ. అధికాశాప్లుతి, దుష్టభూపతులగేహద్వ్యాదేశంబులన్
వ్యథ లొందించుచుఁ జూపుపుట్టువుల నూటాడించుసంసారమున్
విధివారిల్ దప్పు నటించు మానుపవో నన్ వేంధింప కింకైనఁ ద్వ
త్పథముం జేరుపవయ్య మ్రొక్కెదను నీతారామచంద్రప్రభూ! 99

మ. వెలినో, యింటనో, నీటనో, గుహనో, పృథ్వీభృచ్చిరంబందో, కా
నలనో యెందో తపింప నేమి యగు? డెందం బెప్పుడున్ నీపదం
బుల నెవ్వఁడు లగించునో యతఁడె యొప్పున్ దివ్యయోగీంద్రుఁడై
తలఁపంగా గుభి వాడె సత్యముగ నీతారామచంద్రప్రభూ! 100

మ. తెలియంజాలక నీగుణం బొరుల నెంతే దేవురించున్ జడుం
డల శుక్తి రజతంబుగా, మణిగఁ గాచాశ్రమంబు, బిష్టోదకం
బుల షీరంబుగ, నెండమావుల జలంబుల్ గాఁగ భావించి యు
త్తలపాటుం గనునట్లై తత్తజీవి నీతారామచంద్రప్రభూ! 101

మ. వటువో, గేస్తా, వసుడుడో, జటియో యెవ్వారై నఁ గానిమ్ము ము
 చ్చుటగా నీకు స్వచిత్త పద్మ మిడినకా సంసారభారంపులం
 పట యవ్వనికిఁ గాకయుండునటు మోపంబూని నీ విత్తువు
 త్కటసౌఖ్యంబు నజస్రముం గరుణ సీతారామచంద్రప్రభూ! 102

మ. పసులన్, శైలములన్ జనుండు జడుడై వర్తించెడుం బూజసే
 య నినుం బూవుల సేకరించుట కహో! స్వాత్మారవిందమ్ము నీ
 కొనరం దా నిడి సుస్థిరంబుగను నీయొద్దక నిలక లేడు వం
 తను గొట్లాడుచునుండు మాటికిని సీతారామచంద్రప్రభూ! 103

మ. ప్రభు వీ వౌటనె దీనబాంధవుడ నై భాసిల్లుచున్నావు, దై
 న్యభృతాంతఃకరణుండ నేను, మనబాంధవ్యంబు భవ్యంబు; నా
 కభయం బిచ్చి దొసంగులన్ సయించు టయ్యా! బంధమర్యాద; త
 త్ప్రభవానందము నా కొసంగు మిక సీతారామచంద్రప్రభూ! 104

మ. కపిసే దానికిశోర మూనెడుగోన్ గాఢంపునదృక్తి ని
 న్నెపుడుం గైకొని వీడకుంటి; నిటుపై నీవే కృపన్ నన్ బిడా
 లపుడింభంబువిధాన సాకవలె, నీలా గీ పుషేక్షించి హా!
 తపనం బందునఁ దోత్రువొక్కొ నను సీతారామచంద్రప్రభూ! 105

మ. ఫలసంసిద్ధికి దేవురించుచు నహంభావమ్ముతోఁ గర్మముల్
 నలుపన్ మోసముగాక తప్ప, దిది నిష్కామక్రియాధూర్వహుం
 డల సామిరి నహించునే? యెరియఁజేయన్ లేదె లంకాపురిన్?
 దలఁగం గీడు భవత్సపర్యలను సీతారామచంద్రప్రభూ! 106

మ. తరుకుల్ గుక్కెడు తారహారమును సీతాదేవి మున్నీయ, నం
 దాలయంబోవదు నీడు తత్త్వ మని తా నొల్లంగఁబో, కింత లిం
 తలుగోఁ ద్రొంపఁడె వాయునందనుడు? సత్కారమ్ము సుస్థాయియై
 తలఁపుం దన్నకయున్నచో వృథయై సీతారామచంద్రప్రభూ! 107

మ. అనువర్తించును సాంజనేయుఁ డశీభృత్యత్యమ్ముఁ జూపించు, నీ
తను వామాంకమునందు లాలనల నుద్యత్ప్రీతి నొందించు నీ
ఘనతత్త్వకృతి నేనె యంచు నెఱుంగంగానేర్తు నద్వైతత
త్త్వనిరూఢాత్ముఁడ నౌటఁ దీర్ఘకృప నీతారామచంద్రప్రభా! 108

మ. ప్రిజ దేవుండ వటుందు నెందనుక నిస్సావించు నద్వైత
త్త్వజయశ్రీ విలసిల్లు నందనుక మన్మలేశదానోల్లస
త్సజనేందిందిరకందళోత్కరము సంతృప్తతృప్తి మించుఁగా
త! జగన్మాన్యగనజ్ఞతోత్సుకత నీతారామచంద్రప్రభా! 109

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి

కా. “అంకం డీశ్వరుఁ డెందు సంస్కరణమాయాన్వతి? వమ్మయ్యో శే
 పంకోపేనవిధమ్మ మున్నె; యిటుపై స్వాతంత్ర్యతత్త్వమ్మ న
 స్తుంకార మ్మొనరించుటే శుభద” మంచుకొ సత్యమొదెల్పు భా
 శింకోటావన! హేమశైలభవనా! శ్రీసత్యనారాయణా!

చ. పలునుడు లేల? నాడు ప్రతిపద్యము కాసనరాజమేనుమా,
 భలకము నిర్మలం బగుచుభాసిలు మానవజాతిజిహ్వయే;
 లలితరసప్రసంగతిఁ జెలంగు జగమ్మనయందు నద్ది; చు
 క్కలగుమి మిరిట నెందనుకఁ గ్రాలునో యందనుకొ వెలుంగుచుకొ

1
000 8254

2008.02.24